

19 יולי 2026 ; ה' אב, תשפ"ו

לכבוד

חברי ועדת החקירה הממלכתית לעניין כלי השיט
ועדת החקירה הממלכתית לעניין כלי השיט
ירושלים

נשיא בית המשפט העליון בדימוס, אשר גרוניס
יו"ר ועדת החקירה הממלכתית לעניין כלי השיט
ירושלים

הנדון: בקשה לקביעת סדרי הדין של וועדת החקירה הממלכתית לעניין כלי השיט

סימוכין: פניותינו מהימים 9.2.2025, 5.3.2025, 3.3.2026 ; מענה מטעמכם מיום 12.3.2026 ; פנייתנו מיום 18.5.2026 ;

מענה מטעמכם מיום 26.5.2026 ; פנייתנו מיום 29.6.2026 ; מענה מטעמכם מיום 14.7.2026

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר (להלן: "**התנועה**"), הרינו מתכבדות לפנות אליכם בבקשה לקביעת סדרי הדין בוועדת החקירה הממלכתית לעניין כלי השיט (להלן: "**ועדת החקירה**" או "**הוועדה**") בכל הנוגע לשמיעת עדי המוזהרים, וכן להשלמת עבודתה של הוועדה לאלתר ופרסום מסקנותיה בהקדם האפשרי.

1. כמפורט במכתבינו שבסימוכין, ועדת החקירה הוקמה ביום 23.1.2022 – **לפני למעלה מ-4 וחצי שנים** – מכוח החלטת ממשלה מס' 1019, ובהתאם לסעיף 1 לחוק ועדות חקירה, התשכ"ט-1968.

2. בהמשך לבקשת המוזהרים, ביום 7.9.2025 פרסמה ועדת החקירה תיאור החלטה ובה נפרסה תשתית עובדתית רחבה באשר לכלל הסוגיות שעל ועדת החקירה לבחון בעניין כלי השיט, וכן הודעות האזהרה (להלן: "**ההחלטה**"). בין היתר, בהחלטה פורטו ליקויים עיקריים שנפלו בהתנהלות המעורבים בפרשה, ובכלל זה מסקנות אישיות באשר למוזהרים בה ; בהן נקבע בין השאר כי המוזהרים, ובראשם רה"מ בנימין נתניהו, אשר עודנו מכהן בתפקידו – "סיכן את ביטחון המדינה ופגע ביחסי החוץ ובאינטרסים כלכליים של מדינת ישראל".¹

3. כמו כן, ביום 25.1.2026 פרסמה הוועדה דוח מערכתי ובו המלצות לתיקון הליקויים המערכתיים שנמצאו.²

4. ביום 18.2.2026 ניתן דין פסק הדין בעתירות בבג"ץ 65630-03-25 **אבנר שמחוני נ' היועצת המשפטית לממשלה** (נבו 18.2.2026) (להלן: "**פסק הדין**"), אשר הסדיר את היחס בין עבודתה של הוועדה, לבין ההליך הפלילי העוסק בפרשת הצוללות. כפי שפורט בפסק הדין (בפס' 3), ביום 5.2.2026 הודיעה היועצת המשפטית לממשלה כי ביום 28.1.2026 הושלמה שמיעת עדויות המוזהרים בהליך הפלילי ; ומשכך, על פי המתווה המוסכם – **ניתן להמשיך ולהתקדם בעבודת ועדת החקירה**.

5. ואכן, במכתבכם שבסימוכין מיום 29.6.2026 נמסר כי: "**בימים אלה המוזהרים ובאי כוחם לומדים את החומרים שהועמדו לעיונם**".

6. בהמשך לכך, ביום 13.7.2026 פורסם כי ראש הממשלה וכן שאר המוזהרים צפויים **לנסות ולעכב את עבודת הוועדה**, לרבות את פרסום מסקנותיה הסופיות. זאת, **באמצעות זימון עדים רבים לשלב ההתגוננות** במסגרת רשימת העדים שעתידה להיות מוגשת לוועדת החקירה, ובדומה לאופן ניהול משפטו הפלילי של ראש הממשלה בתיקי האלפים, שנמשך מעל לשש שנים.³

7. ודוק. פרשת כלי השיט העומדת במוקד עבודתה של ועדת החקירה היא פרשה חמורה מאין כמותה, שעניינה לכאורה

¹ ועדת החקירה הממלכתית לעניין כלי השיט **החלטה (2025)**, בפס' 122.

² הדוח ותמצית הדוח זמינים **בקישור**.

³ חן מענית "**נתניהו צפוי לבקש שרבים יעידו בוועדת הצוללות באופן שעלול לעכב את מסקנותיה**" **הארץ** (13.7.2026).

בהתנהלות קלוקלת ופסולה של הדרג המדיני והצבאי הבכיר ביותר – ובכלל זה ראש הממשלה, שר הביטחון וראש המל"ל, באופן אשר הביא לסיכון ביטחון המדינה, פגיעה ביחסי החוץ ובאינטרסים הכלכליים של מדינת ישראל; כאשר לכאורה מדובר בדפוסי פעולה אשר "חזרו על עצמם באופן שיטתי לאורך שנים במגוון נושאים".⁴

8. משכך, ומטבע הדברים, העניין כרוך בפגיעה אנושה באמון הציבור ברשויות השלטון, ובפרט בדרג המדיני והצבאי הבכיר – אמון אשר הוא התשתית לכל חברה דמוקרטית משגשגת. ואולם, ככל שחולף הזמן ועבודת הוועדה לא מסתיימת, השחיקה באמון הציבור הולכת ומעמיקה; וזאת בניגוד לתכליתה של הוועדה אשר הוקמה בין היתר לטובת שיקום אמון הציבור נוכח חומרת הפרשה, ולטובת הגעה לחקר האמת בעניינה.

9. לא זו אף זו, העיכוב בהשלמת עבודת הוועדה גם מביא לפגיעה אנושה ביכולתה המעשית של הוועדה למלא את תפקידה כהלכה. שכן, ככל שחולף הזמן, גוברת הסבירות כי זיכרונם של העדים יקהה, וכי הקשב הציבורי יוסט לעניינים אחרים.

10. סעיף 8(א) לחוק ועדות חקירה, תשכ"ט-1969 (להלן: "החוק") קובע כי: "ועדת חקירה אינה חייבת לנהוג לפי סדרי הדין של בית המשפט, והיא רשאית לקבל כל ראיה שהיא בכל דרך הנראית לה מועילה ולקבוע סדרי חקירתם של עדים". כמו כן, סעיף 8(ב) לחוק קובע כי: "ועדת חקירה אינה כפופה לדיני הראיות...". בהתאם לכך, בסמכותה של ועדת החקירה לקבוע את סדרי הדין הנוגעים לשמיעת עדי המוזהרים, ובכלל זאת לקבל את עדותם ב"בכל דרך הנראית לה מועילה" (סעיף 8(א) לחוק).

11. כאמור, מהפרסום שהובא לעיל עולה חשש כי בקרוב יוגשו לוועדה רשימות העדים מטעם המוזהרים, וכי בכוונת המוזהרים לזמן לוועדה עדים רבים, על פניו – שלא לצורך, אלא לטובת עיכוב ההליך כנגדם.

12. על רקע חשש זה, נוכח משך הזמן הרב שבו עבר מאז הקמת הוועדה – 4 וחצי שנים; ובהינתן הסמכות הרחבה של ועדת החקירה לפי סעיף 8 לחוק בעניין כאמור, מתבקש כי הוועדה תעשה שימוש בסמכותה באופן אשר יהלום את הדחיפות הרבה שבבירור הסוגייה וזאת במהירות האפשרית, על מנת לצמצם ככל הניתן את הפגיעה הנובעת מהתמשכות העניין, בראי האינטרס הציבורי בבירור הסוגייה לאלתר ושיקום אמון הציבור.

13. אשר על כן, נתכבד לבקש כי הוועדה תקבע את סדרי הדיון הנוגעים לשמיעת העדים באופן העולה בקנה אחד עם הוראות החוק, ובהתחשב בצורך לקדם את עבודת הוועדה ולהביא לפרסום מסקנותיה בהקדם האפשרי; ותוך הימנעות משמיעת עדויות מיותרות שיש חשש שמטרתן רק לעכב את סיום עבודתה של הוועדה.

14. לאור חשיבותו הציבורית של העניין, נודה לתגובתכם המהירה.

בכבוד רב,

תמר קדם, עו"ד
מחלקת ליטיגציה

יעל בלום, עו"ד
מנהלת מחלקת ליטיגציה

העתק: עו"ד גלי בהרב מיארה, היועצת המשפטית לממשלה

⁴ ראו בפסקה 121-125 להחלטה.